

съществуването си. В него живее чувството за загуба, за пропуснатост на нещо важно. Затворен в себе си, в своята самотност и пустота, той усеща ледените тръпки на меланхолията. Посещавайки музея Прадо, чрез картините на Веласкес¹⁶ се докосва до испанските традиции и виталност, но чувства, че е пропаднал, обзет от мизантропия и липса на воля. Препрочита „Дон Кихот“ и „Ласарильо де Тормес“: испански естетически стереотипи, свързани с пикаресковия роман (пространствени изпитания в сферата на бита, духовни странствания из света на книгите и миналото). В музея и книгите усеща достойнството на народа, прозира испанската благородна кръв, която е осъзната чрез загубата – идалго без меч и пелерина. Той е привлечен от Фани – от нейната интелигентност, неугаснала пламенност, трагични пориви. В основата на словесните декорации при изграждане на меланхолния образ, визиран чрез образа на Фани, е колоритният контраст: *яркост – призрачност, екзотиката на Юга* (виталността, екзотичността на испанската жена) – *призрачната красота на жената от Севера* (бледност, истеричност, нервозност на англичанката). Луис е впечатлен от трагизма, който излъчва фигурата ѝ: „красива в своята меланхолия и затвореност“. Метафората – затваряне в себе си, накъсване живота на парчета, свидетелства за меланхолното преживяване, което придобива визуални измерения. Част от меланхолната иконография става жестът с подпряна глава, знак за живота, който не може да се задържи, притиснат от непосилен товар. Лицето на меланхолията може да бъде непроницаема маска, сянка на изображение; може да изчезне – физиономията на загубата (деформирано, застинало в гротескови пози) – Фани се опитва да прикрие болката, но тя разкривява чертите ѝ. Луис е впечатлен от пустите очи, призрачното, безцветно лице: лице на старинен портрет-фреска, избелял от прах, готов да се разпадне (в меланхолното преживяване азът се разрушава). *Меланхолията е мълчаливо про-*

¹⁶ „Картините на Веласкес: „Пияниците“, „Перачките“, „Менини“, го изпълваха с ведрина, с усещане за действителност“ (Димов, Д. Цит съч., с. 244).